

søgelse bagefter. Man kunde tænke sig forskellige Maader, hvorved man kunde komme ud over Differensen i Udvalget. Der var jo Mulighed for, hvis saadanne Forslag skulde fremkomme fra den ene eller anden Side, at vi i det Hele udsatte denne Forhandling og bad den højterede Indenrigsminister om ad telegrafisk Vej at opfordre Valgbestyrelsen til at stille disse to Spørgsmaal til Valglisterførerne og til Klagerne. Det hele kunde gøres paa en Formiddag og gøres meget kort. Derefter kunde Drøftelsen fortsættes. Saa havde vi Sagen undersøgt, saa behøvede vi ikke at finde os i, at et Klagepunkt var indsendt og ikke var blevet gjort til Genstand for Undersøgelse, uagtet det var blevet gjort til Genstand for Besvarelse fra Valgbestyrelsens Side. Der kunde maaske ogsaa tænkes andre Udveje, men det er det Hovedpunkt, det Realitetspunkt, som bevirker, at man fra den ene Side kunde ønske at henvise Valget til Udvalget for Valgbrevenes Prøvelse, inden man fremkommer med en Indstilling om dets Godkendelse. Men ved Siden deraf er der et Punkt, som allerede er blevet berørt i den foregaaende Diskussion, og som jeg nu atter maa tage op. Det er Spørgsmaalet om Værdien af Valglisterne. Det høje Ting vil her have lagt Mærke til, at vi staa over for Valglistere, hvor 36 Mennesker, som have nydt urefunderet Fattigunderstøttelse, have faaet Lov til at afgive deres Stemmer, og vi ville i Horsens komme til at staa over for et lignende Tilfælde, blot med den Forskel, at det der drejer sig om 34, medens det her i Odense er 36. Flertallet i Afdelingen har ment, at ogsaa for dette Spørgsmaals Vedkommende burde Tinget have den fyldigst mulige Vejledning, inden man tog en Beslutning. Flertallet mener endvidere, at en saadan Vejledning bedre kan gives af et sagligt Udvalg, altsaa af Udvalget for Valgbrevenes Prøvelse, end den kan gives af denne Afdeling eller af en anden enkelt Afdeling, som, naar den skal undersøge disse Ting, maa arbejde meget hurtigt. Det saglige Udvalg, Udvalget til Valgbrevenes Prøvelse, har jo haft en hel Række Spørgsmaal fremme til Behandling, Drøftelse og Afgørelse i de forløbne Aar. De maatte formentlig have Midler til hurtig at sætte sig ind i Sagen og til gennem Udvalgsbetænkning at kunne give Tinget en Vejledning, der var fyldigere og bedre end den Vejledning, som kan gives her i en fri Diskussion mellem to Ordførere. Ogsaa af den Grund — jeg skal komme tilbage dertil, naar vi komme tilbage til Horsens-

Valget — synes vi altsaa, det var heldigst, om Valget blev henvist til Udvalget for Valgbrevenes Prøvelse. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) er jo allerede i Anledning af den Forhandling, der er gaaet forud, kommet ind paa dette Spørgsmaal. Det er allerede blevet paataalt fra anden Side, at det ærede Medlem nu vil fremstille Valglisterne som normgivende for, hvem der har Ret til at deltage i Valget, og ikke Grundloven, og det ærede Medlem er jo i Grunden blevet desavueret af det ærede Medlem for Stege (Bojsen), som indrømmer, at Valglisterne ikke kunne være normgivende for Folketinget. Men jeg vil spørge det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds for det første, om det ærede Medlem virkelig mener, at Valglisterne kunne give en Mand Stemmeret, som strider mod Grundlovens Bestemmelser, og for det andet, hvorledes det ærede Medlem stiller sig til Forkastelsen af Valget i Halvrimmen i 1869. I 1869 forkastedes Valget paa Grund af Valgrundlagets totale Upaalidelighed, — det vil sige Sjuskeri i Valglisterne — og paa, at Valget i et Sogn var foretaget paa den Maade, at Vælgernes Navne ikke vare læste op. Man fandt altsaa her, at Valglistehensynet var tilstrækkeligt til at føre til Valgets Forkastelse, og Omvalget viste, det var rigtigt, at det skete. Blandt dem, der den Gang stemte for Forkastelsen af dette Valg i Halvrimme — det forkastedes med 77 Stemmer mod 2 — skal jeg efter Folketingstidenden nævne enkelte Navne: Bojsen, Dinesen, Scavenius. Her er altsaa et Tilfælde, hvor Hensynet til Valglisterne i Virkeligheden er kommet frem, og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har oplyst os om, at der er flere analoge Afgørelser. For det tredje vil jeg spørge det ærede Medlem, om det er en ganske fyldig Skildring at give det høje Ting, naar det ærede Medlem siger, at ledende Politikere have til forskellige Tider indtaget dette Standpunkt. Eller rettere: Er det det ærede Medlem ubekendt, at andre ledende Politikere have indtaget et andet Standpunkt; thi hvis det er det ærede Medlem for Stubbekøbing bekendt, havde det ikke været nogen Skade til, at denne Oplysning ogsaa var fremkommen. Ganske vist er det et Stridsspørgsmaal, thi fra begge Sider har der været ledende Mænd fremme, som have sluttet sig til de to Opfattelser, der er af Striden. Jeg maa endnu gøre en Bemærkning til det ærede Medlem. Han kom forfærdelig hurtigt fra Klein i 1881 til Klein i Begyndelsen af